

ΟΧΙ στις καταλήψεις

*Δρ. Γεωργίου Μαντάνη
Καθηγητή Τμήματος Σχεδ. & Τεχνολ. Ξύλου & Επίπλου
ΤΕΙ Λάρισας - www.wfdt.teilar.gr*

Ναι στην έντονη διαμαρτυρία και τη διαδήλωση, Ναι στην αντιπαράθεση απόψεων και ιδεών, Ναι στην καταγγελία, Ναι στην απεργία – ΟΧΙ στις καταλήψεις!

Σίγουρα εξωθεί στην καχυποψία τον μέσο έλληνα πολίτη ο υπέρμετρος ζήλος της κυβέρνησης και μέχρι πρότινος και της αντιπολίτευσης για την επικύρωση της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος. Με το οποιοδήποτε τίμημα μάλιστα. Είναι αλήθεια ότι εκατοντάδες φωνές διανοούμενων και ακαδημαϊκών δασκάλων ενώθηκαν μαζί και δεκάδες άρθρα γράφτηκαν ενάντια στην επιχειρούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16. Επιπρόσθετα, χιλιάδες νέα παιδιά, φοιτητές, σπουδαστές και μαθητές εντονότατα διαμαρτυρήθηκαν και διαδήλωσαν την αντίθεσή τους στην ίδρυση Ιδιωτικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Δυστυχώς, η «επιβολή» στη χώρα μας της ίδρυσης Ιδιωτικών Πανεπιστημίων, την παρούσα χρονική στιγμή, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί σαν κοινωνική ανάγκη, ούτε σαν αποκύημα διορατικότητας των πολιτικών μας. Πόσο μάλλον όταν είναι γνωστό σε όλους τους έλληνες πολίτες ότι το δημόσιο Πανεπιστήμιο νοσεί και διέρχεται μια βαθύτατη κρίση, κι αυτό που πρωτίστως πρέπει να κοιτάξει η Πολιτεία είναι το πώς και με ποιες μεταρρυθμίσεις θα επιτύχει την έξοδο απ' αυτή τη διαβρωτική κρίση. Δυστυχώς, το πιο ανησυχητικό από όλα ήταν το γεγονός ότι για ακόμη μια φορά συμφωνία μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων της χώρας σ' αυτό το μείζον θέμα δεν επετεύχθη. Ούτε καν ένας στοιχειώδης συμβιβασμός απόψεων πάνω στα ζητήματα της Ανώτατης Παιδείας. Μάλλον αναδείχθηκε περίτρανα γι' άλλη μια φορά η δημιουργική αντιπαράθεση διανθισμένη με μπόλικο «λαϊκισμό» και «φόβο για το πολιτικό κόστος»! Παράλληλα, ένα ακόμη ανησυχητικό φαινόμενο που αναδείχτηκε μέσα από τα παραπάνω ήταν το φαινόμενο των καταλήψεων. Καταλήψεις σε ΑΕΙ, καταλήψεις σε ΤΕΙ, καταλήψεις λυκείων και γυμνασίων από μαθητές! Και τίθεται εν έτει 2007 το αμείλικτο ερώτημα: Με ποιο δικαίωμα γίνονται οι καταλήψεις των δημόσιων κτιρίων, των δημόσιων εκπαιδευτηρίων? Με βάση ποια υφιστάμενη νομοθεσία, νέοι πολίτες και μαθητές – έφηβοι καταλαμβάνουν χώρους και κτίρια που δεν τους ανήκουν και διαμαρτύρονται μ' αυτόν τον έσχατο τρόπο στερώντας από συναδέλφους τους το δικαίωμα στη μάθηση κι από τους δασκάλους – καθηγητές τους το δικαίωμα στην εργασία, στη διδασκαλία? Με ποιο τρόπο κατοχυρώνεται νομικά το δικαίωμα του οποιοδήποτε να προβαίνει σε κατάληψη χώρων, κτιρίων ή ιδιοκτησίας που εν τέλει δεν του ανήκει? Δεν ζούμε στα δύσκολα χρόνια του 1974 ή στην περίοδο μετά τη μεταπολίτευση με τα γνωστά σ' όλους «πολιτικά και άλλα προβλήματα», ζούμε πλέον στο έτος 2007. Τι πάει να πει «καταλήψεις»? Οι καταλήψεις πιστεύετε ότι δείχνουν στον πολιτισμένο κόσμο και στους Ευρωπαίους φίλους μας τη δημοκρατία μας? Και τολμούν αυτά τα νέα παιδιά να ονομάζουν τις καταλήψεις «ελευθερία»? Αυτό είναι ελευθερία? Μήπως αυτό είναι στέρηση της ελευθερίας των συναδέλφων τους που επιθυμούν ως υπεύθυνα άτομα να τελειώσουν τις σπουδές τους στην ώρα τους? Και που ακούστηκε να γίνονται σήμερα καταλήψεις κι από μαθητές λυκείου και γυμνασίου? Μήπως υπάρχει «άσυλο» και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και δεν το γνωρίζουμε? Οι διευθυντές των λυκείων τι κάνουν? Οι καθηγητές τι κάνουν? Η Αστυνομία τι κάνει? Οι γονείς αυτών των παιδιών που πρωτοστατούν στις καταλήψεις τι κάνουν που

βρίσκονται? Υπάρχουν σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων και τι έκαναν γι' αυτό το ζήτημα? Τι πάει να πει «καταλήψεις»? Όλοι μας διαφωνήσαμε και διαφωνούμε έντονα για πολλά άσχημα και απαράδεκτα που γίνονται γύρω μας. Διαφωνήσαμε και διαφωνούμε κάθετα με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, εξοργιζόμαστε και καταγγείλαμε δημόσια την προτεινόμενη από την κυβέρνηση αναθεώρηση του άρθρου 24 («Δάση») του Συντάγματος, δεν κάναμε όμως κατάληψη σε κανένα Δημόσιο χώρο ή κτίριο, δεν κλείσαμε τους δρόμους. Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι να εκφράσει κανείς την αντίθετη άποψή του, την έντονη αντιπαράθεσή του, τη διαμαρτυρία του: μπορεί να διαδηλώσει έντονα, να καταγγείλει, να διαμαρτυρηθεί γραπτά και προφορικά, να κάνει απεργία. Δεν έχει δικαίωμα όμως να κάνει καταλήψεις σε χώρους, σε σχολεία, σε εκπαιδευτήρια τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εδώ μπαίνει το ερώτημα: μ' όλα αυτά που εν τέλει έγιναν κατά τη διάρκεια των καταλήψεων σε σχολεία και σε ΑΕΙ και ΤΕΙ (εξευτελιστικά και μόνο να αναφέρονται τα γεγονότα που καταγράφησαν σε πλήθος έγκριτων εφημερίδων) και με δεδομένη την απόλυτη ασυμφωνία - ίσως και ανικανότητα - των κομμάτων εξουσίας στη χάραξη εθνικής στρατηγικής για την Παιδεία, τι αισιοδοξία μπορεί να τρέφουμε για το μέλλον μας, για το μέλλον της χώρας μας? Πως ένα κράτος δημοκρατίας και ευνομούμενης κοινωνίας τα επιτρέπει όλα αυτά? Πως η κοινωνία μας, εμείς όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας επιτρέπουμε τέτοιες εκτροπές και ενίοτε τέτοιες αθλιότητες? Μήπως τελικά έχει δίκιο ο καθηγητής Δημ. Τσάτσος όταν διαπιστώνει: «..η παρακμιακή ελληνική κοινωνία διέρχεται μία φάση κρίσης, όπου αφενός η πνευματική ηγεσία βρίσκεται σε σιωπή και αφετέρου η πολιτική δεν έχει οραματιστές»...

Καρδίτσα 20.02.2007